

ΦΑΛΜΟΣ ΤΩ, ΑΣΑΦ. πά. 81.

Ο Θεός ἔστιν ἐν σωμαγωγῇ Θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ Θεοῖς
χακεινεῖ. Εἴτε πότε κείνετε ἀδικίαν, καὶ περόσωπα
ἀμαρτωλῶν λαμβάνετε; Κείνετε ὄρφανῷ, καὶ πτωχῷ, τα-
πεινὸν καὶ πούπτα δικαιώσατε. Εὔλεσθε πειθῆτε, καὶ πτω-
χὸν, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλῷ ρύσαθε ἀυτόν. Οὐκ ἔγρω-
σαν, γδὲ σωμᾶν, εἰ σκότει θέπορθονται. Σαλαμίν-
τωσαν πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς. Εἶγα εἶπα; Θεός
ἔστι, καὶ Τοῖοι Τίτις πάντες. Τίμεις δὲ ᾧς αὐθρωποί
διποθνήσκετε, καὶ ᾧς εἰς τῷ ἀρχόντων πίπτετε. Αὐτάς
ὁ Θεός, κείνων τὴν γῆν, ὅτι σὺ καταλυρομήσεις ἐν
πάσι τοῖς Εὐετεῖν.

ΩΔΗ, ΦΑΛΜΟΣ ΤΩ, ΑΣΑΦ. πβ. 82.

Ο Θεός τίς δροιαθήσεται σοι; μὴ σιγήσῃς, μὴ δε
καταφράγης ὁ Θεός. Οὕτι ίδε οἱ ἐχθροί σου ἥχτι-
σαν, καὶ οἱ μισθίτες σε ἥραν κεφαλήν. Επὶ τὸν λαὸν σε
κατεπαργυρόσαντο γνώμην, καὶ ἐβλάστησαντο καὶ τῷ ἀγίῳ
σε. Εἰπόν, δεῦτε καὶ ἔξολοθρόνσωμαν αὔτες ὅξει Εὐετεῖς,
καὶ βού μηδῆ τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ ἔτι. Οὕτι ἐβλάστησαντο
ἐν δρόνοία δηποτὸν αὐτὸν, καὶ σὺ θρασύκλις διέθευτο. Τὰ
σκληράματα τῷ Ιδυραίων, καὶ οἱ Ισμανλῖται Μωάβ,
καὶ οἱ Αγαριώοι, Γεβαλ, καὶ Αμμῶν καὶ Αμαληκ, ἀλ-
λόφυλοι μηδὲ τῷ καποικέντων Τύρον. Καὶ δὴ καὶ Αστρ
συμπαρέθυετο μετ' αὐτῷ. Εὗρι θητῶν εἰς αὐτὶ ληπτὸν τοῖς
Τιοῖς Λάτ. Ποίησον αὐτοῖς ὡς τῷ Μαδάμ, καὶ τῷ Σισά-
ρᾳ, ὡς τῷ Γαβεὶμ ἐν τῷ χειμάρρῳ Κιοσῶν. Εὔλοοθρό-
θησαν ἐν Αἰγαδώρ. Εὗρι θητῶν ὡσεὶ κόπορος τῷ γῇ.
Θὺ τὸς ἀρχοντας αὐτῷ, ὡς τὸν Ωρὺβ, καὶ Ζὺβ, καὶ
Ζεβεῖ, καὶ Σαλμανᾶ, πάντας τὸς ἀρχοντας αὐτῷ, σὺ
τινες εἶπον· κληρονομήσωμεν ἐαυτοῖς τὸ ἀγιασμένον τῷ
Θεῷ. Οὐ Θεός μη θεὸς αὐτὸς ὡς Βοχὸν, ὡς καλάμων
καὶ περόσωπον αἴρει. Ωσεὶ πῦρ, δὲ θραψλέξει δρυμόν.

Ωσεὶ